

ради това погина отъ Голоса, надгледвай неговж-
тъ сиротж вдовицж съ нейны тѣ двѣ дечица-

Дѣвоицицж Бертж, коя то ще ти предаде пи-
смо-то, кога ся върнешъ отъ войнж, богато ъ
обдари, защото тя е дошла на тѣмничны-тъ про-
зоръ съ опасность на животъ-тъ си, и донесла
ми е свещъ, перо, мжстило и книгж.

На подайници-тъ си бжди благъ и милостивъ
бжща и Господаръ Потруди ся да имашъ надъ и-
маніе-то си добры, благи и вѣрны надзиратели
кои то не ще угнѣтаватъ подчинены-тъ народъ
нито да правжтъ притѣсненія.

И сега последний пжтъ ти казвамъ съ Бо-
гомъ остани мой любезный и дражайшій супруже,
съ Богомъ остани (*Графъ-тъ съдва и плаче*),

Волфъ. Какво мислете сега милостивый Го-
сподине?

Графъ-тъ. Ахъ, сега видж мой Волфе, че вы
имате право. — Идете и оковете Голоса въ оно-
вы, и го доведете предъ мене подъ стражж.

Волфъ. О Боже! сега ще го распорж живъ,
а не само да го оковж въ оковы като куче, и да
го довихриж вързанъ подъ стражж (*отважда, а
Графъ-тъ става и ходи изъ собж-тж*).

ПОЗОРИЩЕ V.

Графъ-тъ. (*Самъ си*).

О смъртъ! защо мя не умори; защо мя
неземежъ отъ тойзи свѣтъ, за да не направямъ
вече таквози насиліе? О Геновево, Геновево,